

vršno preudaril, kar ni bilo v zvezi z veselici, igro, lepoticjem, praznimi paradami in vsemi onimi gresi izpridenega sveta.

Nekega jutra po sijajni gostiji, ko je ravno Vladislav zaspal sladko in začel sanjati rožnate sanje, pribežal je zbegani sluga v njega spalnico, stresel svojega gospoda za rame in rekel ves preplašen: „Neki ljudje so prišli od gosposke; čujte žvenket sabelj...“

Vladislav, da si zaspan, je brž razumel, za kaj tu gre, ko je zapazil uradnika stoječega s papirjem pred seboj. V nekolikih minotah bil je že opravljen, v nekolikih minotah vzel je bolestno slovo in se odtrgal od omedlevajoče žene, roditeljev — in malega sinka. Gredé k pripravljenu vozu obstal je nehoté na stopnicah in pogledal na prvi žarek vzhajajočega solnca, ki je osvetljeval pol neba; ta prizor je primeril v spominu s prizorom, katerega je videl v sanjah v samostanu Kartuzijanskem, prešel na prstih leta, mesece, ure — in — našel, da je to ravno bila ura napovedane mu smrti...

Voz je odpeljal Vladislava od doma, žene, otroka, od vseh zabav in razkošja. V samotni ječi je začel razumevati tajno prerokovanje. Razvidel je, da človek ni za to na svetu, da bi se samo kratkočasil in sebično vžival srečo. Resnične so besede pesnikov:

„Ni praznik, predragi mi, naše življenje,
Življenje naj bode ti delaven dan,
Od zore do mraka rosan in potan
Ti lajšaj in slajšaj človeško trpljenje.“

Sedaj je spoznal, da moramo delati in trpeti za domovino; zatorej se je vsak dan učil zamirati ničemurnostim svojim; tako si je krepil dušo za velike boje in za posvečenje...

Čez nekoliko mesecev se je Vladislav vrnil iz živega groba premenjen in prerujen...

Smešnica 53. Nek bahač iz mesta se je peljal v čolnu pri Dupljeku črez Dravo pa v tem ni dal nič miru. Na to ga posvari brodar: „Dajte si, oče, miru, sicer se prevrnemo in utonemo!“ „Kaj“, zasmeje se potnik, „kaj, v tej mlaki utonemo? Ne, če se jaz razvezim, pa ti izpijem vso vodo izpod čolna in ti se pelješ potem lahko, ako te je volja, po golem pesku!“

Razne stvari.

(Zahvala.) Z današnjo številko sklenemo 25. leto „Slov. Gospodarja“ in izrečemo zato vsem našim častitim sodelovalcem svojo prisrčno zahvalo za njih rodoljubno podporo ter njim, kakor našim ljubim bralcem želimo veselico novo leto.

(Slov. čitalnica) na Vranskem priredi v nedeljo dne 3. januarja svojim udom veselico, pa tudi gosti so dobro dosli ter svira pri veselici Šmarijska godba.

(Influenca.) Po našem mestu, v Mariboru, imamo že precej veliko influence in je tudi že nekaj ljudi umrlo za njo. Starim in v obče boleham ljudem je ta bolezen zelo nevarna. Kdor pa jo prestopi, naj se ne postavi prerano v nevarnosti!

(Slov. dijaki.) Od lepih besedi se nikdo ne zredi; tako si je pač mislil blagi rodoljub dr. Feliks Ferk in je „Dijaški kuhinji“ v Mariboru za novo leto podaril petdeset goldinarjev. Tako je prav, to je v resnici krščansko in narodno. Bog plati!

(Veselico) priredi čitalnica v Brežicah na Silvestrov večer v prostorih hotela Klembas. Na vspeh je: „Svoje glavnice“, vesela igra v enem dejanju; „Srečno novo leto“, šaljiva igra v enem dejanju; šaljiva tombola ter petje in prosta zabava. Vstopnina je 30 kr. in gostje so dobro došli.

(Čitalnica) Šaleške doline v Šoštanji vabi p. n. ude k občenemu zboru, kateri se vrši dne 6. prosinca 1892 ob 3. uri popoldne v njenih prostorih z navadnim dnevnim redom.

(Gozdarsko in gospodarsko društvo) pri sv. Lovrenu v Pušavi ima dne 10. januarja 1892 popoldan ob dveh v gostilni g. Jože Kresnika v Pušavi svoj prvi občni zbor. Dnevni red: 1. Posvetovanje in sklepanje gledé uradovanja in pravičnega reda. 2. Volitev dveh odbornikov. 3. Sprejem novih družstvenikov. 4. Razni predlogi. Načelstvo uljudno vabi vse p. n. družstvenike — in rodoljube k mnogobrojni udeležbi.

(Slov. slovstvo.) „Pekel ali tretja reč med štirimi poslednjimi“. Tako je ime drobni knjižici, katero je spisal Slovincem za novo leto 1892 preč. g. dr. Ivan Križanič, korar stolne cerkve v Mariboru. Izdalo jo je „katol. tisk. društvo“ ter se dobiva v tiskarni sv. Cirila v Mariboru po 18 kr., s pošto vred pa po 20 kr.

(Pošta.) V Rečiški vasi novi postaji na progi železnice Celje-Velenje, odpre se z novim letom nova c. kr. pošta in je ob enem tudi nabiralnica c. kr. pošne hranilnice.

(Napredek.) Odkar ima Ptujsko mesto svoj statut ali svojo upravo, napreduje vrlo in tako, kakor se mu je v našem listu prerokovalo, — v davkih, oziroma v prikladah na državne in deželne davke. Prihodnje leto mora že povišati priklado na dac od piva in žganih pijač.

(Staro leto) konča „slov. čitalnica“ v Mariboru z družbinskim venčkom ter je na vspeh poleg drugih zanimivih stvari tudi opereta: „Komu je pela kukovica?“

(Zopet popačevanje) vina misli sedaj država ostro postopati in kogar c. kr. žandarje dobé na sum, da „dela vino“ in ga prodaja za naravno, njemu bode neki huda pela.

(Cigani.) Nadvojvoda Jožef je v Alesuthu na Ogerskem dal na svojih posestvih okoli 60 kmečkih poslopij ciganom v stanovanje ter upa, da mu bodo ostali poslej doma ter njegova zemljišča obdelovali, se ve, da za plačilo. Ne verjamemo, da vzdrži cigan. dalje časa pod streho.

(Prebivalcev) šteje Celje v celem 6264, izmed teh je 6184 katoliške in 80 druge vere, v njih vrsti je 6 judov, Nemcev je neki 4432 in 1577 je Slovencev. „Deutsche Wacht“ pa trdi, da ni, če gre za pravo, toliko Slovencev v Celji, kajti znajo tudi nemški in so torej — Nemci.

(Sevnica), prijazen trg ob Savi, ima ljudsko šolo, ki jo vzdržuje nemški šulverein in če gre kaj vere „vahterici“, dobi sedaj še tudi svoje nemško „bralno društvo“. Nemški šulverein plača neki vse, kar želi tamošnji pragerman — dr. Kautschitsch.

(Zima.) V tem, ko imamo mi doslej zimo brez snega, imajo ga v Italiji sem ter tje veliko. Na progi železnice Sulmona-Isernia je prišlo une dni več delavcev ter je zabredlo v snežni zamet in se jih je mnogo zadušilo v snegu, nekaj drugih pa je zmrznilo. Našli so že 15 mrtvih.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval vlč. g. Jože Heržič, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik v Spodnji Polskavi, 5 gold. in g. Vaclav Wanous, trgovec v Radgoni, 3 gld. 40 kr.

(Za društvo duhovnikov) so meseca dec. vplačali č. gg.: Bl. Kukovič 70 fl. (ustn. in letn. dpl.), Jan. Vraz 20 fl. (ustn. in letn. dpl.), Mart. Ulenik 11 fl., Ig. Rom 11 fl., Jak. Kočevar, Ant. Inkret 11 fl., Fr. Hurt 3 fl. (letn. plč. do l. 1893), Al. Šuta 1 fl., Jak. Menhart 1 fl., Henr. Verk 1 fl., (letn. plč. do l. 1894), Blaž. Rotnik 2 fl., Fr. Petan 2 fl., Iv. Spende 2 fl., M. Plešnik 1 fl., Gr. Duplek 1 fl.

Molitvenike,

v obeh deželnih jezikih,

v polusnje, usnje, kristal in kost vezane, priporoča v obilem številu in po najnižji ceni

Andrej Platzer,

poprej **Ed. Ferlino,**

prodajalnica papirja, knjig in šolskih reči v Mariboru.

Stari molitveniki se vežejo v usnje za 40 kr. in več. 10-10

Na prodaj!

Pri Kapeli, blizu Radgone, pol ure od železniške postaje Radensko kopališče je na prodaj lepo zidana hiša z gostilnico, štacuno in prodajo tobaka, na okrajni cesti med Radenci in sv. Jurjem, blizu cerkve, na izvrstnem prostoru. V hramu so 4 sobe, 1 štacuna, 1 kuhinja, 1 čumnata, podzemeljska klet, pri hiši lep vrt za goste in keglišče; gospodarsko poslopje: mesnica, kravji in konjski hlev, 3 svinjski hlevi in drvarnica; 3 orali zemlje: vinograd in njiva. Natančneje se izve pri Jozefi Horvat, pošta Bad Radein. 2-2

Glasovir, popolnoma dober, se proda pod ceno zaradi pomanjkanja prostora. Več pové Jože Rihter, bivši organist pri sv. Venčeslju. 3-3

Dva potovalna zastopnika

za stroko požarnega zavarovanja sprejme vzajemna zavarovalna banka 3-3

„SLAVIJA“.

Zahteva se znanje slovenskega jezika v govoru in pisavi ter neomadeževana preteklost.

Ponudbe pošiljajo naj se generalnemu zastopniku banke „Slavije“ v Ljubljani.

Hrastov les na prodaj.

Občina Babinci pri Ljutomeru bode dne 11. januarja 1892 predpoldnevom itd. hrastova drevesa v občinskem logu stoječa, po dražbi za gotovo plačilo oddavala; ter vabi vljudo k tej dražbi vsakega, ki bi hrastovega lesa kaj potreboval. 2-3

Na prodajo!

Pri neki farni cerkvi Brežiškega okraja, pri cesti proti Brežicam, odda se dosti prostora in je tisto torišče sposobno za vsekako trgovino. 3-3

Izabelskih živic,

več tisoč, prodaja po ceni Ivan Krajnc, veleposestnik v Št. Ilji, pošta Velenje. 3-3

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, bolezní v žlezdci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim konjakom, kateri se je poskušil kot najboljši duha in telo okrepčajoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 25

Benediktu Hertl, graščaku v Gollcu pri Konjicah.